

M megjelenik évente tízszor.	„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened.“ Ésaías 52, 7.	IX. évfolyam 5 szám.
---------------------------------	---	-------------------------

TARTALOM:

- A jó pásztor. 33
- Tudom kinek hittem! 35
- Milyen a lelkületed? 36
- A Mester tetszésére. . 37
- Kereszttség Salgótarján-
ban. 37
- Bizonyságtételek. . . 39
- Halálozás. 40

A jó pásztor.

„A tolvaj nem egyébért jő, hanem hogy lopjon és éljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életök legyen, és bővítködjének. Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért. A béres pedig és a ki nem pásztor, a kinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jönni, és elhagyja a juhokat, és elfut: és a farkas elragadozza azokat, és elszéleszti a juhokat. A béres pedig azért fut el, mert béres, és nincs gondja a juhokra. Én vagyok a jó pásztor: és ismerem az enyéimet, és engem is ismernek az enyéim.
János 10, 10-14.

Jézus tanításaiban előszeretettel használta a képeket és illusztrációkat. Elmondotta magát kapunak, útnak, királynak, bornak, éjszakai tolvajnak, pásztornak. Mindezen képekhez bizonyos képzetek társulnak; amit mondani akar, azt csupán ilyen tarsuló képzetek által lehet megmagyarázni.

A jó pásztor képéhez is ilyen képzetek társulnak, melyeknek alapján igyekszünk kihámozni mindazt, amit Jézus ezen egyetlen képpel kifejezni óhajtott.

A keleti pásztor képe elevenedik meg képzeletünk előtt. A mi pásztoraink is tudják a juhok számát és árát, talán azt is hogy melyiket mikor és mely vásárban vették, de hiányzik a pásztor és a nyáj közötti olyan szeretetteljes és gyengéd együttérzés, mint amely Palesztina forró ege alatt jöhetett csak létre. Olyan ország volt ez, ahol a juhokat minden pillanatban az a veszedelem fenyegette, hogy a hegyi patak elragadja, a rabló elhurcolja, a farkas vagy az oroslán felfalja; ahol sokszor csak a pásztor személyes bátorsága menthette meg a juhokat.

A Dávid zsoltáiraiban elbeszéli, hogy atyja juhait őrizve, hogyan ölte meg az oroslánt és a medvét. A keleti pásztor élete tele van kockázattal. Néha egy maroknyi fűért meredek sziklákat kell megmásznia, máskor záporok, hideg havazások és szomjan töltött hosszú órák nehezítik meg helyzetét; s néki mindezt el kell hordoznia, ha nyáját egyáltalán meg akarja őrizni.

Ez okozza, hogy idők folyamán bizonyos baráti viszony fejlődik ki az őrizetére bízott néma állatok között. Ennek a következménye, hogy ott a pásztor nem úgy mint nálunk, ahol a nyáját terelik — a pásztor megy elől, és a juhok követik őt. Bizalommal mennek a nyomában még akkor is, ha a zöld legelőről hegyszakadékokon keresztül ismeretlen legelőre viszi őket.

Meglepő dolog, hogy mily mélyes rokonérzés fejlődhetik ki az egymásra utalt magasabbrendű és alsóbbrendű lények között és hogy ebben a kapcsolatban milyen sok a szeretetteljes vonzódás, a

A Magyar
Unió III. Konfe-
renciája

augusztus 4-7-ig lesz
megtartva Budapesten.
Kérjük a kedves testvé-
reket, hogy már most te-
gyenek intézkedéseket arra
nézve, hogy minél nagyobb
számban részesülhessenek
azon áldásokban, melyek-
et mennyei Atyánk, úgy
a hazai, mint a külföldi
testvéreink útján akar el-
juttatni hozzánk.

szív. Az arab a magányos pusztaságban egy családot alkot a lovával. Ugyanígy a magányos pusztaságban ahol a puszta közelében nincsen emberi lény, a pásztor a maga juhaival szinte közös életet él. Eltűnik a közöttük lévő óriási szakadék és csak azt érzik, hogy egymásra vannak utalva. Egyfelől áll a védelmező szeretete, másfelől a védelmezettek hálászonzalma, amiből idők folyamán az együttérzés élő hálózata szövődik; egyik a másikért érez: „A pásztor ismeri az ő juhait és ismerik őt az övéi.”

Amikor azon emberek, kikhez Jézus a maga szavait intézte, hallották az idézett néhány mondatot, azonnal megértették a kép mögött rejlő értelmet; nem csak gyorsabban, de jobban is társították a képhez a képzetet, mint ahogyan én azt itten kissé hosszadalmasan megkíséreltem.

Ha már mostan megkíséreljük átérezni, hogy mit érez egy magányos keleti pásztor azokkal a gyámoltalan lényekkel szemben, amelyek az ő mindennapi életének osztályostársai, akkor némi fogalmat alkothatunk magunknak arról a szeretetről, arról a gyengéd jóságról, mellyel Jézus fordul felénk.

Krisztus azonban nyomatékkal mondja, hogy ő a „jó pásztor” s ezzel megkülönbözteti magát az olyanfajta emberektől, akik szintén lehetnek a juhok őrizői, tehát pásztorok, de nem igaziak.

34

A jó pásztor.

A hamis pásztorok.

A rablók átváltozhatnak pásztorokká; őrizhetik a nyáját, de eközben mindig csak arra gondolnak, hogy mennyi húst és gyapjút, tehát mennyi hasznot fog hozni ez számukra. Ilyen pásztorok voltak például azok is, akik ellen Kármel hegyén Dávid őrizte Nábál nyáját.

A béresek is pásztorok; de csak a veszedelem mutatja ki, hogy nem igaziak, mert csak is a bérért végzi a maga kötelességét. A maga módja szerint ebben hűséges is lehet; s ha jön egy kis zápor vagy hideg, a fizetett pásztor még korántsem hagyja el a nyáját. De ha oroszlán vagy medve jön, akkor így gondolkozik. A juhok nem az enyéim, azért sem kapok fizetést; hogy életemet kockára tegyem — ezért hát sorsukra hagyja őket.

Jézus ennek éppen az ellenkezője volt; ő nem végzett béresmunkát. Hacsak nem bérnek számít a gyűlölet és töviskorona! Királya lehetett volna népének. Csak engednie kellett volna eszményeiből, csak szemet kellett volna hűnyia a farizeusi elnyomatás igazságtalanságai felett. Csak érintetlenül kellett volna hagyania a templomi szertartásokat és hagyományokat. Csak nem kellett volna megsérteni a nemzeti hiúságot azzal, hogy Isten a pogányt is megigazíthatja. Csak kisebb nyomatékkal kellett volna tanítania, hogy Isten az egyetemes emberiség Atyja stb. Ha ezt tette volna, nem

kellett volna meghalnia, de akkor cserbenhagyta volna azt az ügyet, amelytől a gyanítlan juhok üdvössége függött.

A jó pásztor ismeri az övéit.

Mikor az emberek lelkesedést kezdtek mutatni Jézus iránt, nem bízta magát rájuk, mert tudta, hogy a mai hizelgőkből holnap vádlók lehetnek „mert tudta mi van az emberben.” Natánael még egy szót sem szólt hozzá, máris felhangzott Jézus ajkairól, magának Natánaelnek is legnagyobb ámulatára: Ime az igazi izraelita, akiben nincs fogyatkozás.” (Ján. 1, 48.) A gazdag ifjú által használt egyetlen túlzó jelző (jó Mester) feltárta előtte amannak igazi jellemét. Szeretetreméltósága miatt Jézus azonnal megkedvelte őt, de látta menten azt is, hogy képes ugyan az engedelmességre az élet napfényes oldalán, de nem képes az áldozatra. Az ifjú ezen a próbán elbukott. Jézus azután nem is próbálta hívni őt, mert tudta, hogy mi van és mi nincs benne. A nép megvetette a vámszedő Zákeust, aki a fügefára mászott fel ő azonban olvasott szívében és tudta, hogy Ábrahám igazi fia volt ő. (Luk. 19, 5. 9.)

Jézus ismer bennünket is; olvas a mi szívében és tudja minden rejtett gondolatunkat. De mi is ismerjük őt. Az ő hangját követjük, amikor az élet ösvényeire léptünk; úgy éreztük, hogy nem ember, hanem maga az Úr Jézus személyesen intézi hozzánk a hívást: „Jöjjetek énhozzám!” „Menjetek ki belőle én népem!”

Ha igazán Jézus hívására csatlakoztunk az ő nyájához, akkor bizonyos, hogy mi övéi vagyunk és ő a miénk, hogy semmi a világon el nem szakaszthat bennünket őtőle. Str.

„Tudom, kinek hittem!”

Isten utolsó időben élő népére mindjobban közeledik azon idő, amidőn hite alapján lesz megpróbálva. Mielőtt Isten, megígért országát elhozna népe részére, annak hitét megvizsgálja az utolsó idő próbái által. Közeledik azon idő, amelyet a Szentírás Jákób nyomorúságának idejéhez hasonlít. Ha ezen időben meg akarunk állni mint Isten gyermekei, úgy még napjainkban kell megszereznünk azt, ami bennünket ama napokban megtart: azt a hitet, amely tökéletes az Istenben.

Pál apostolnak élete példa arra nézve, hogy milyen hittel kell rendelkezni. Az ő utolsó levelében, a 2. Timótheushoz 1, 12. versében azt írja a római börtönből, hogy: „Amiért szenvedem ezeket (a börtönt) is: de nem szégyenlem, mert tudom kinek hittem és bizonyos

vagyok benne, hogy ő az én nála lett kincsemet meg tudja őrizni ama napra.” Pál apostol tudta, hogy kinek hitt! Tudta, hogy szívét, melyet Istenének átadott, Isten megőrizni képes. Az apostol ezen szavak által egyrészt gyarlóságát, tehetetlenségét, másrészt Isten hatalmát juttatta kifejezésre. Habár a halál előtte állt, de ez nem rettegette meg őt. Tapasztalta már a jobb napokban Isten csodálatos segítségét. Midőn mindenki elhagyta őt, bizonyoságot tett, hogy az Úr mellette állt. 2. Tim. 4, 16. 17. Tudta azt, hogy Isten megtartja őt országa számára. Az apostol részére a reményelt dolgok valóban valósággá váltak. Nem azt mondja, hogy „remélem, hiszem” hogy az Úr meg fog tartani országa részére, hanem biztosan kijelenti, hogy „Isten megtartja őt országa részére. 2. Tim. 4, 18. Pál apostol tudta, hogy kinek hitt, mert tapasztalatokat szerzett Istenével.

Azon tapasztalatok megszerzésére van nekünk szükségünk kedves testvéreim, amelyeket Pál apostol is megszerzett. Dániel három társa, midőn a király velük Isten törvényét megszegni akarta, nem kértek előbb a királytól 24 órai meggondolási időt, hanem azonnal készek voltak a felelettel, hogy „A mi Istenünk ki tud minket szabadítani a tüzes kemencéből is.” Dán. 3, 17. S szavaikat, hitüket a tények igazolták; Isten volt velük a tüzes kemencében is. Dániel próféta hasonlóképpen nyilatkozott, midőn a próba napjai beköszöntöttek. Róla az van megírva, hogy azért nem bánthatták az oroszlanok, „mert hit Istenben”. Dán. 6, 23.

Nem az dönti el ama napon Istenhez való tartozásunkat, hogy bennünket az emberek „hivők”-nek neveztek, hanem az, hogy valóban hitünk igazi hit-e vagy sem. A Pál apostoléhoz hasonló erős hitet nem szerezhethetjük meg másként, mint ő: tapasztalatok által. Istent látunk kell mindenben, ha szíveinket néki adtuk. Még a fájdalmas eseményekben is. Tudunk kell tapasztalatokból, hogy tényleg „akik szeretik Istent, minden javokra válik.” Róm. 8, 28.

Izráel népe is kellett, hogy tapasztalja Isten segítségét. Mielőtt a Vöröstenger megnyílt volna előttük, hit által kellett kifejezésre juttatniok Istenben való teljes hitüket azáltal, hogy a tenger vízébe beléptek, amely csak miután lábaikkal bent voltak, kezdett kettéválni. Nekünk is a nehézségekben kell hitünket kipróbálnunk.

Isten a munkáját hamar fogja ezen a földön befejezni. Az utolsó eseményeket már láthatjuk. Az utolsó napig, a Krisztust nem várók semmit sem fognak észrevenni, de Üdvözítőnk intő szava hozzánk szól: „... mikor ti is mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt.” Máté 24, 33. Jenik Gy.

Milyen a lelkületed?

A lelkület határozza meg az ember életét és sorsát.

Az ember lelkülete, gondolat és érzelemlilága, magatartásában, arckifejezésében, szavaiban és cselekedeteiben jut látható módon kifejezésre. Ezekben félreérthetetlenül visszatükröződnek a bensejében élő alapelvek. Ezért lehetetlen az igazi lelkületet maradandóan elrejteni.

Az ember lelkülete hatalmas befolyást gyakorol egész lényére és lassan, de biztosan ez alakítja ki a jellemet is. Nagy mértékben hozzájárul az ideigvaló élet boldogságához és döntő jelentősége van az örök élet szempontjából. Embertársaink maradandó megbecsülését és állandó bizalmát; a benső békét és a lelkület nyugodtságát nem lehet sem rang, sem állás, sem gazdagság, sem pedig hatalom által biztosítani a magunk számára. Ezen javakat csakis a nemes, isteni, jóakarátú lelkület által lehet elnyerni, amely az igazságosság és a szeretet cselekedeteiben jut kifejezésre. Az ilyen lelkületnek azután Isten tetszése és embertársaink becsülése lesz a következménye; (Példb. 10, 7.) összhangot teremt a Mindenhatóval, az életet sokak számára áldássá teszi és „megvidámítja” a szívet és az orcát. (Példb. 15, 13.) Lehetővé teszi az áldásos együttműködést, a barátságos együttélést és birtokosának igazi örömet ajándékoz. Ez a lelkület azonban szellemi természetű dolog Erről mondja Pál apostol, hogy „élet és béke”; tehát rendkívüli értékkel bír.

Természeténél fogva minden ember testi.

Természetünknel fogva nem vagyunk lelkiek, hanem „testiek”, a „bűn alá rekesztve”. Róm. 7, 14; 8, 5. Ezt az állapotot Pál apostol a következőképpen jellemzi: „Mert régenten mi is esztelenek, engedetlenek, tévelygők, különböző kívánságoknak és gyönyöröknek szolgálói, gonoszságban és irigységben élők, gyűlölségesek, egymást gyűlölők valánk.” Titus 3, 3.

Kézenfekvő dolog, hogy az olyan lelkület, melynek a gonoszság, gyűlölet és irigység képezi a kísérőjelenségeit, kicsapongásokra és a test kívánságainak teljesítésére ingerel, amelyek a tagjainkban lévő genyhez hasonlóan állandóan sorvasztják és mérgezik az ember életerejét. Minél tovább tart az ilyen lelkület, annál mélyebbre veri a maga gyökereit és annál jobban halmozza a bűnt bűnre. Aki ennek a méregpoharából iszik, az egyre elégedetlenebbé, boldogtalanabbá és így egyre képtele-

nebbé is válik az élet valódi céljának a betöltésére. A testies lelkület vezet a benső meghasonláshoz, ez teszi idővel az életet elviselhetetlen teherrel, ez teszi lehetetlenné a maradandó összmunkálkodást és ez alakítja át az együttélést oly gyakran valóságos pokollá. A testies lelkület „ellenségeskedés Istennel”, tehát a biztos „halált” jelenti. Róm. 8, 6, 7.

A lelki ember, Isten kegyelmi műve.

A világnak semmiféle hatalma és bölcsesége nem képes itten segítőleg és gyógyítólag közbelépni és a lelkület megváltozását előidézni. Az önfelszabadítás teljesen kizárt dolog. Csúpan a mindenható Isten kegyelme és ereje segíthet; csak ez képes a testies indulatok láncait szíjjelszakítani és az ember szívéből annak még a nyomát is kiirtani. Egyedül ez képes a Szentlélek közreműködésével a szívben új és isteni életet teremteni.

A Szentlélek működése a szívben, megfosztja a bűnt uralkodói jogától és ő maga foglalja el annak trónját. Ez a hatalmas munka azonban az ember hozzájárulása nélkül meggyen végbe; láthatatlanul és feltűnés nélkül, megismerhetővé válik azonban a megváltozott lelkületben, amely az ember egész lényét lassanként, de tökéletesen átalakítja az Isten képére. Az ilyen ember azután „új teremtmény” a Krisztusban és „Isten szerint teremtett igazságban és valóságos szentségben”. 2. Kor. 5, 17. Ef. 4, 24. Az isteni életnek az emberi szívbe való ezen átültetését a Szentírás „újjászületésnek” nevezi. Ez tisztára az isteni kegyelem műve és erre az Isten országába való bejutás szempontjából feltétlenül szükség van. (Ján. 3, 5.) A Szentlélek által létrehozott újjászületés, az isteni kegyelem ajándéka, egyúttal azonban az isteni fiúság csálhatatlan jele is. Ha szívünkben Isten Léleke uralkodik, akkor „lelki” emberekké leszünk. Akiben nincs ez a Lélek (a Krisztusé), az „nem az övé.” Róm. 8, 9.

Vizsgáld meg lelkületedet!

Ha lelki emberekké lettünk, akkor minden időben képesek leszünk Lélekben „élni” és „járni” valamint a Lélek által a „test kívánságait megoldökölni.” Gal. 5, 25. Róm. 8, 13. Ezen tapasztalat birtokában alázatosan valhatjuk, hogy bennünk „Krisztus lelkülete” lakozik. 1. Kor. 2, 16. A költővel együtt imádkozzunk mi is:

Isten Léleke éljen bennem örök időken át!
Fogadd tőlem óh Mesterem szívemnek háláját!
Irtsd ki belőlem a rosszat, hogy néked élhessek,
Ha letelt a zárándoklat, hogy hozzád mehessek“

Voigt M.

A Mester tetszésére.

*Milyennek kell jellemünknek lenni,
hogy tessünk az Úrnak?*

Ameddig egy ember Isten előtt nem kedves, addig semmiféle tette nem lesz tetsző ő előtt. Egy bűnöstől csak bűn származik; egy rossz fa rossz gyümölcsöt terem, egy tisztátlan forrás csak fertőzött vizet adhat. Ezért hiábavalóság, ha valaki azt véli, hogy képes Istennek tetsző munkát végezni, mielőtt Istennel meg nem békélt. Pál azt mondja: „Aki pedig testben vannak, nem lehetnek kedvesek Isten előtt” (Róma 8, 8.) és a Zsidókhoz írt levelében: „Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni”. (11, 6.) *Lehetetlen*, bármit is gondolunk, kezdünk vagy véghez viszünk. Ezért most egészen és egyedül azokhoz beszélünk, akik Krisztus megbékéltetése és igazsága által Isten előtt kellemessé tettek és reméljük, hogy ezek, mivel a személyes elfogadás nagy kegyelmét elnyerték, továbbra is előre haladnak a megszentelődés felé, hogy minden időben azt cselekedhessék, ami a kegyelmes Istennek tetszik.

Hogy Istennek tessünk, ebben először is bentfoglaltatik az, hogy mindazt elhagyjuk, ami neki nem tetszhetik. Nem mondhatjuk ezt: „Mi mindenkor azt tesszük, ami neki tetszik,” ha minden oly balgaságról le nem mondunk, amely Szentlelkét megszorítja. Hiszen mi tudjuk, melyek a test cselekedetei, és ezeket mint szennyes ruhákat le kell vetkőzni, hogy a menyegzői ruhában, a menyegzői lakomán résztvehessünk; mint a kovászt el kell takarítanunk, hogy a Barány lakomáján ott lehessünk.

Le kell tennünk minden *büszkeséget*, legyen ez akár a sokoldalú tudás büszkesége akár az önigazság büszkesége, a gazdagság büszkesége, ruha-, rang-, vagy a lelki, szellemi előnyök büszkesége. Nem kivétel a nemzeti büszkeség sem.

Restség, egy másik bűn, amelyet Isten utál. Ő a rest szolgálóhoz a példázatban szól: „Gonosz és rest szolgál.” Aki Ura akaratát tudja és nem cselekszi, az sokkal büntetettik meg. „Aki azért tudna jót cselekedni és nem cselekszik, bűne az annak.” Isten előtt nem kedvesek azok, akik adományait és idejüket elpazarolják. Keresztények, ha minden időben azt tesszitek, ami Istennek tetszik, akkor szorgalmas szolgálóknak kell lennetek. Neki nem telik kedve a henyélőkben és elpuhult emberekben.

Istennek nincsen öröme a *gondatlanságban*, a vigyázatlanságban, a meggondolatlan életmódban, a parancsolatai iránti közönyösségben, vagy a szívvizsgálat elmulasztásában. Ama balga szűzek elfelejtettek edényeikben olajat

magukkal vinni a lámpájuk számára és így a mennyasszonnyal nem mehettek be a menyegzői lakomára. Szeretteim, nekünk életmódunkban elővigyázatosaknak kell lennünk, telve komolysággal és buzgalommal Isten iránt, egyébként nem tetszhetünk neki. Ő egy féltőn szerető Isten és nekünk féltőn kell gondolataink felett őrködnünk.

A *harag* sem tetszik neki, nem csupán azért, mert az, amennyiben minket illet, egy betegségi tünet, hanem, mert Isten azt gyilkosságnak tekinti. Aki indulatos, heves kedélyű, aki más ember iránt haragot táplál, aki magát megbosszulni igyekszik, az nem kedves Isten előtt. A szeretet Istene előtt minden gonoszság utálat. Ő azt akarja, hogy úgy tegyünk jót, és úgy terjesszünk boldogságot magunk körül, mint ő. Roszkedvű, önfejű, barátságtalan kedélyű emberek nem tetszenek az Úrnak. Barátságtalan férjek, civakodó asszonyok, ellenszegülő gyermekek és zsarnok szülők távol vannak attól, hogy Istennek tessenek.

Ép így nem tetszik Istennek a *hitetlenség* sem. A szeretetében, hatalmában, hűségében való kételkedés; az attól való félelem, hogy ígéreteit nem teljesíti és szavát megszegi; mindez nem kedves szemei előtt.

fordította: özv. Svasits Elemérné

Keresztség Salgótarjában.

Nemrég áldásos keresztségünk volt Salgótarjában, hol a környéket is beleszámítva 25 lelket merítettünk alá. Nemcsak a keresztteltek nagy száma miatt marad ez a keresztség emlékezetes, hanem amiatt is, mert immár az alig tíz évvel ezelőtt fejlődésnek indult kis gyülekezetből, két rendszeren megszervezett gyülekezet és egy 7 tagú csoport vált ki és lett önálló gyülekezetté. Érdemes foglalkozni az egész környéken végbemenő nagy lelki ébredéssel, nemcsak a magyarországi mű szempontjából, hanem saját személyes lelki életünk szempontjából is. Ez a keresztség az Úr által megígért késői esőnek — a Szentlélek kiárasztásának előcseppei — melyek ugyan csak még cseppek és nem a zápor, de azért üdítő hatását és átalakító erejét mindazok érezték, akik készülnek az Úr lelkének befogadására és ott voltak. Hiszem, hogy azok, kik e sorokat olvasni fogják, nem csak azt érzik meg, hogy a magyarországi H. Adventisták mozgalma és az ezzel járó küzdelem is új területekre terjed ki, hanem azon kinttartásra buzdító, hitet erősítő s a lelki életet nemesítő erő hatását is érezni fogják, amely ez újonnan alakult gyülekezetek előállításával kapcsolatban megnyilatkozott. Az első századok

szenvedéseihez hasonlóan, láttam híven megállani sok nehézség és próba között egyeseket és egész gyülekezeteket is. Mátraszele — ez a 22 tagból nemrégiben megszervezett gyüleke-

zet — Bodony — ez a 17 tagból újjonnan megszervezett gyülekezet — minden tagja olyan próbákon ment át, amelyeket nem mondhatunk közönségesnek, de amely próbák alatt az első szeretet melegével és az Úrba vetett bizodalom által mind e mai napig hűségesen kitarítottak. Mátraszelén mintegy két évvel ezelőtt egy, a könyvevangélisták által elterjesztett iratunk révén lett az első megkeresztelt atyánkfia, Tóth atyafi figyelmes az adventi mozgalomra. Bejött Salgótarjánba és felkereste gyülekezetünket, ahol éppen az alulirott osztotta az úrvacsorát. Ami lelkében ott végbe ment, annak csak a jó Isten a megmonthatója. A változást rövidesen alámerítkezése, majd felesége és még más négy — tehát összesen 6 lélek keresztsége követte.

Természetes, hogy ebben a színtiszta róm. kath. községben a világosságra hamar felfigyeltek az emberek. Halász atyafi, ki Salgótarján és vidékén mint s. prédikátor munkálkodik és Kiss atyafi — aki rajztanár Bpsten — oly szerencsésen munkálkodtak, hogy tanításaik nyomán újabb 16 lélek merítkezett alá. Még néhány őszinte barátkozó várja azt, hogy a keresztség által a Krisztus Jézus halálába eltemesse régi, sötétséggel és bűnnel teli életét és hogy közöttünk új életet élve várja a mi Urunk dicsőséges megjelenését.

Bodonyba Szabó atyafi (Abasár) által ju-

tott be az üzenet. Ez a terület is Halász atyafi munkaköréhez tartozik. Itt is hosszabb ideig tartózkodott az előbb említett Kiss atyafi, aki az intézet részére rajzolt és eközben 17 lélek szívében a Krisztus képét is kiábrázolta. Itt se igen tudott nyugodni az ördög. Mivel itt a régi eszköz nem állt rendelkezésére, úgy másképp próbálta a munkát nehezíteni. Különösen két testvérnőnek kellett sokat szenvednie. (Lásd a mellékelt képet.) Mindkettőnek szökve kellett a keresztségre eljönni. Az egyik testvérnőt férje annyira bántalmazta, hogy napokon keresztül feküdt az ágyban. Kékre vert testtel, 5 órai gyakorlat után, szökve jött a keresztségre. A keresztség után nem volt szabad visszamenniük a családjaikhoz. Az egyik testvérnőért azután férje elment, belátta azt, hogy felesége őt azóta még nagyobb hűséggel és odaadással szolgálja, mióta az igazságot megismerte. A másik k. testvérnőnk édesanyjához visszamehetett. Ott

se már annyira a férj gördíti, mint inkább a környezet a hazamenetel elé az akadályokat.

Milyen egészen más oldalról ismerte meg e két testvérnő és a nevezett két gyülekezet a Krisztus követésének útját, mint ahogy eddig ezt mi ismertük! Előttük élő valósággá lett Pál apostol kijelentése 2. Timóth 3, 12. „Mindazok, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak.”

Ez az idő előbb vagy utóbb mindnyájunkra eljő. Vajjon a bekövetkezendő nagy lelki küzdelmekre előkészültél-e már lel-

A felső kép a bodonyi testvéreket ábrázolja; a középső kép azt a két testvérnőnk mutatja be, akiknek a legnagyobb megpróbáltatásokon kellett keresztül menniük; az alsó képen pedig a mátraszelei testvérek láthatók; az alsó sorban, jobbról a negyedik: Halász atyafi.

kileg? Mert nem mindenki, aki azt mondja Uram, Uram megyen be Isten országába. Milyen áldozatokra vagy kész Isten országáért? Vess befelé egy pillantást szívedbe. Vizsgáld meg indulataidat. Állj meg, ha elolvastad e sorokat és kérjed buzgó imában az Urat, hogy küldje el reád is a buzgóság és a szentség erejét, hogy a bekövetkező nagy küzdelmek között te is megállhas és hív lehess mindhalálig. Az idő közel! Ne késsél sokáig! Öltözd fel ékességed fehér ruháit és így várd készen az Urat. Adja a mindenható Isten, hogy egy se lankadjon el közösségünk tagjai közül a bekövetkező nagy küzdelmek alatt. Tartsuk jól szemeink előtt Pál apostol ama intelmét: „Annakokáért mi is, kiket a bizonyosságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretévén minden akadályt és a megkönyező bünt, kitarással fussuk meg az előttünk levő küzdőtért. Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégzőjére Jézusra, ki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett s az Isten királyi székének jobbára ült.” Zsid. 12, 1. 2.

Michnay L.

BIZONYSÁGTÉTELEK

(3)

Sátán megtesz minden erőfeszítést, hogy az embereket Istentől elfordítsa és ez valóban sikerül is neki, ha a vallásos élet elmerül az üzleti dolgokban, ha az emberek gondolatát az üzleti ügyek annyira igénybe veszik, hogy bibliaolvasásra, csendességben való imádkozásra, reggel és esténként a hálaáldozat oltárának meggyújtására nem jut idő. Mily kevesen ismerik e fő csalónak fortélyait. Mily sokan élnek tudatlanságban, csselfogásait illetően! Ha testvéreink önként elmaradnak összejöveteleinkről, ha nem gondolnak Istenre, ha nem tisztelik őt, ha nem őt választják tanácsadójukul és a védekezés bátyájául, akkor mihamar világi gondolatok, hitetlenség, hiú öntetszég és világi bölcsesség foglalják el az alázatos és bizalomteljes hitnek a helyét. Vajmi gyakran megtörténik, hogy a kísértéseket a jó Pásztor hangjának tekintik, mivel az emberek elszakadtak Jézustól. Ezek egyetlen pillanatig se érezhetik magukat biztonságban, ha nem ápolják azon helyes alapelveket, melyeknek minden üzleti tevékenységüket vezérelniök kel.

„Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindennek készségesen és szemrehányás nélkül adja és meg-

adatik neki.” Az ilyen ígéret, becsebb minden aranyból, vagy ezüstből. Ha nyomorúságban és tanácstalanságban alázatos szívvel keresitek Isten vezetését, akkor Isten ígéje biztosít benneteket, hogy kegyelemteljes válaszadásban lesz részetek. Isten szava meg nem csalhat. Az ég és föld elmulhatnak, az ő szavai azonban soha el nem mulnak. Bízatok az Úrban, akkor soha zavarba nem jöttök és meg nem szégyenültök! Jobb az Úrban bízni, mint embereken reménykedni. „Jobb az Úrban bízni, mint főemberekben reménykedni.”

Bármilyen állást foglaljunk is el ebben az életben, bármilyen természetű is legyen hivatásunk, legyünk elég alázatosak annak belátására, miszerint segítségre van szükségünk. Nékünk feltétlen Isten ígéjének tanításaira kell támaszkodnunk. Minden dologban el kell ismerünk Isten gondviselését és hűségesen fel kell tárnunk előtte lelkünket az imában. Kedves Testvéreim, ha ti saját életútjaitokba és értelmetekbe vetitek reménységteket, akkor ennek nyomában gond és csalódás fog járni, ha ellenben egész szívetekből az Úrban bíztok, akkor ő fogja lépteiteket bölcsen irányítani és ügyeteket úgy az ideigvaló, mint az örökkévaló világ dolgaiban biztonsággal vezetni. Világosság-ra és ismeretre van szükségetek. Vagy Isten tanácsát, vagy saját szíveitek tanácsát követitek; vagy saját tüzeteknek fényében fogtok járni, vagy pedig isteni világosságot gyűjtötök az igazság napjából.

Ne cselekedjete világbölcs indítóokokból kifolyólag. Üzletembereink és felelős állásban lévő testvéreink számára nagy veszély forog fenn abban, hogy elfordulnak Krisztustól és rajta kívül keresik a segítséget. Péter sohasem mutatott volna ki oly gyengeséget és oktalanságot, ha a saját okosságától vezettetve, nem igyekezett volna elkerülni a rágalmat, a gúnyt, üldözést és gyalázatot. Igaz, hogy a reménységének csúcspontja Krisztus volt; midőn azonban látta megaláztatását, belefészkelődött a hitetlenség, amely még táplálékra tett szert. Kísértésbe esett és könnyelműen megtagadta Urát, ahelyett hogy a veszedelemnek eme órájában hűséget tanúsított volna.

Sokan elszakadnak Istentől és anyagi nyereség végett örökkévaló érdekeiket hanyagolják el. Ezek ugyanazon utat követik, mint a tervezgető világi ember; ezen tervekbe azonban nem foglalhatják bele Istent. Ez sértené őt. Jólehet Isten azt akarja, hogy terveket készítsenek és azokat végre is hajtsák, másrésről azonban minden üzleti ügynek az Isten nagy erkölcsi törvényével összhangban kell lennie. Az élet összes cselekedeteiben, úgy a leg-

kisebben, mint a legnagyobbban legyenek végrehajtva az Isten és felebarátaink iránti szeretet alapelvei. Olyan lelkület uralkodjék, hogy a menta, kapor és kömény megtizedelésénél többet tegyenek, hogy ne hanyagolják el a hitet, irgalmasságot és ítéletet, amelyek a legnagyobbak a törvényben, mert minden egyes, munkával, a művel összeköttetésben álló egyén jelleme bizonyos benyomást hagy hátra.

Vannak férfiak és nők, akik mindent elhagytak Krisztusért, akik számára kevésbé fontosak a földi érdekek, családaiukkal és barátaikkal való társaság örömei, mint az Istenországának érdekei. Bármily becsesek is előttük házaik, földeik, rokonaik és barátaik, mindezek nem az első helyet foglalják el náluk, hanem legfeljebb a másodikat. Mindazoknak, akik életüket az igazság terjesztésének szentelik, megadatott azon ígéret, hogy ebben az életben száz annyit kapnak, mint amennyit elveszítettek, a jövővilágban pedig örök életet nyernek. Azok, akik erre nemes szempontból minden önző indok nélkül munkálkodnak, Istennek fogják odaszentelni testüket, lelküket és szellemüket egyaránt. Ezek nem fogják felmagasztalni saját énjöket, nem érzik magukat hivatva felelősségek magukra vállalására, de ha rákerül a sor, akkor nem is fognak vonakodni a terhek viselésétől, mert minden tőlük telhetőt meg akarnak tenni. Ezek nem saját kényelmükre fognak gondolni, hanem azt fogják kérdezni: „Mi az én kötelességem?”

Minél felelősegteljesebb az állás, annál fontosabb a helyes befolyás. Minden egyes egyén, akiket Isten különleges munka elvégzésére választott ki, Sátán céltáblájával fog szolgálni; gyakorta nagy és súlyos kísértések közelednek hozzá, mert éber ellenségünk jól tudja, hogy az ő eljárásúknak másokra mily nagy nevelő hatása van. Az utolsó napok veszedelmei közepette élünk, mikor Sátán leszállott nagy haraggal, mert tudja, hogy kevés ideje van. A gonoszságnak mindenféle csalárdságával működik az ördög, de a menny nyitva áll mindazok számára, akik bizalmukat az Úrba vetik. Jézusba kapaszkodás képezi mindannyiunk számára az egyedüli biztonságot, ezért semmi által sem engedje magát a lélek elszakítani hatalmas Segítőjétől.

Félni kell azoktól, akik habár a kegyességnek csak látszatával rendelkeznek, a művel mégis üzleti vonatkozásban állanak. Az ilyenek kötelességeik teljesítésében egészen biztosan nem lesznek hűségesek, mert Sátán csábításainak engedve, Isten munkáját veszélyeztetni fogják. Kísértésekbe kerülnek, hogy saját énjüket engedjék uralomra és elbizakodott, kri-

tikus lelkület fog bennük megnyilvánulni és sok esetben hiányozni fog belőlük a részvétel és elnézés azokkal szemben, akikkel szeretettel kellene bánni.

(Vége)

Halálozás.

F. évi márc. 25-én az Úrban elhunyt Ballassa Lajosné 29 éves korában. A k. testvérnő 1931 év jun. 28-óta volt a kispesti gyülekezetnek hűséges tagja. Már a keresztségkor is gyengélkedő volt és azóta betegsége rosszabbodott. Betegségét az Úr akaratában való megnyugvással viselte. Hisszük, hogy az Úr Jézus az első feltámadáskor életre szólítja és helyet ad neki azon országban hol nem lesz többé fájdalom és sírás. Jak. 21, 4.

Miután a református egyházból nem volt kijelentve, így ezen egyház lelkésze temette el Nagyszokolyban (Tolna m.).

Berzenczey K.

Május 7-én temettük özv. Csik Jánosné testvérnőnk a miskolci köztemető hallottasházából. Az Úr 69 éves korában szólította el körünkből. A testvérnő azon kevesek közé tartozott, ki hitéletének napjait a betegszoba kínos csendjében élte le Megváltójával. Őt évig tartó hívőéletében, az igazságnak és az adventi reménységnek csak betegágyán örülhetett. A gyülekezetet nem ismerte, szíve mégis telve volt a testvérek és a mű iránti szeretettel. Amit Megváltójának hozhatott, csak hűségének áldozatai voltak. A béketűrő szenvedésben, úgy mint a hűségben, példakép marad azoknak, kik ismerték.

Alulírottak alkalmá volt az elhunyt hozzátartozói és nagyszámú gyászoló közönség előtt bizonyosságot tenni 1. Ján. 5, 11–13. és Jel. 14, 13. alapján a Krisztusban lévő életéről. Minket is vigasztal az a tudat, hogy: „Sorsunk az elválás, reménységünk a viszontlátás!”

Pechtol J.

„ADVENTHIRNÖK“ H. N. Adventisták Magyarországi

Uniójának közlönye.

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla

Felelős kiadó: Zarka Dénes

Egyesszám ára 24 fillér.

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala nyomdája Budapest